

ŁUPIĆ SIĘ (3) *vb impf*

Zawsze się.

praes 3 sg łupi się (1). ◇ 3 pl łupią się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

1. *lek. Łuszczyć się; remittere Cn (1) : Mocz w którym iákoby otręby pływáią/ známienuie iż fye Pęchyrz łupi. SienLek 27v.*

2. *Ograbiać się, wydzierać co sobie (2) :*

Zwrot: »(na)wzajem się łupić« (2): Więć frymárki/ pożyczki/ á rozliczną kupią/ Ták więc w zaiem by łzkápy párfzywe fie łupią. RejWiz 31v; Drudzy záfię co owo pozno dopijáią/ Ktorzy ni czći ni Bogá ná bączności máią. Co fie więc iáko świnié ták ná wzaiem łupią/ A dyabeł s tego hándlu sílną wiedzye kupią. RejWiz 172v.

Formacje współrdzenne cf ŁUPIĆ.

Cf ŁUPIĄCY SIĘ

TK